

at het Christen-
dijde zaak is. Het
s, zoo zegt men,
alsch stelsel dan
a zou een Christen
sche stelsel mogen

an het Christen-
Opwaarts zal van
orden.

Oct. wordt een
Troonrede ge-
geend aan de redac-
m zulk een critiek
is een officiële
ng, en wie daar-
ft, mag deze vrij
vaderland. Heel
istisch geregeerde
op de Regeering
gd.

In een blad, dat
telijk voert, dient
arakter te dragen.
of meer de spot
Conging, die deze
hoe weinig eer-
voor het Konink-
God, cert den
el deze Christen-
te komen. Nog
bede aan 't einde
loopje wordt ge-

et slotwoord van

lijk geen plekje)
en »Troonreden»
is in de woesternij
is, niet toevallig,
kracht bezit zich
over alle kapita-
gereefschappe
wape-
skaden, hun ver-
eisch krassende
het land, waar-
o pijnlijk gezw-

volk van deze
zijn en te be-
olutie waard is
van Troonrede
eens voor goed

ge oase heet te
j, het land, waar
houden worden,

dit land hier als
wordt gehouden?
waard wordt ge-
eld van dit land
te worden.
ouderde meer met

gaan. Men heeft
en kinderen op
moord.

te gekouken zijn,
ad als voorbeeld
zen,
lat zegt, dat het
rgste is.
naakt het erger
aan als Schaper
uitgelaten.

zich nog Chris-
ten het volk tot
de Troonreden
zich voor goed
r wat de heilige
d?

over haar gesteld
geen macht dan
e zich tegen de
ging van God
derstaan, zullen
el halen.

Dr. H. H. K.

DE PREDIKANTS-
KAMPEN.
het tijdschrift
op worden opge-
Margaretha, nom-
telijke schrijfter,
voor haar rekening

van CHRISTELIJK
gewild en weet er
ames, die er de
Kok hebben ge-
en zijn, dan wel
e het geval zijn
ok getoond, door
sta aanziek te
en zich aan hem
n man te wezen
ok op dit gebied,
er ik. 'n Attractie
en is voor mij,
de Redactie als
oor leveren, zich,
merken door een
t, maar ook door
de degelijkheid.
de dames zeker
— en niet geheel
rof, wanneer zijn
wat al te veel
dier Grieksch
onderwerp, hun
nient wisten te
ter min of meer

arbeidsverdeling
er verschillende
JWENLEVEN heeft
erwijt zeker niet
A is daarbij nog
ten goede ge-
ste nummer van
verschijnen zou,
in dit jaar boek,
van de Nieuwe
twistgesprek, dat
d zijn, indien het
d van vele heden-
faden had.

Geboren en opgewoed in een predikantsgezin,
daarbij zelf predikantsvrouw, wist mevrouw
ANTHONIA MARGARETHA, al is zij zelf niet
van zoo droeve geestesgesteldheid, toch, door
wat ze, zij het dan ook niet in haar naaste om-
geving, gezien had, van de droeve geestesgesteld-
heid veler hedendaagse predikantsvrouwen
mee te praten.

Daarmee was haar Rubriek-keuze in C. V. aan-
gewezen en wel de Rubriek, »De Predikantsvrouw
in het midden der gemeente».

Deze Rubriek heeft zij, gedurende enkele
jaren, verzorgd met XVIII artikelen. De strek-
king, althans van 17 dezer artikelen, is, door
zoo wel in de verhouding tuschen Predikants-
vrouw en Gemeente op de wederzijdsche rechten
en plichten te wijzen, wat in die verhouding
scheef getrokken is weer recht te zetten.

Zelf toch, zoo vertelt zij verder in dit boek,
»besloot ik niet alleen nadruk te leggen op dat-
gene waarin de gemeente te kort schiet, maar
ook wel degelijk mijn aandacht te wijden aan
't geen deze met recht, »van de vrouw van den
dominee mag wachten».

De strekking van, althans 17 der 18 artikelen,
want in het XVI: Zoo zijn er beelden, en dat
ook weer aan zinning van haar naaste
omgeving is ontleend, heeft zij het met die
wederzijdsche rechten en plichten enkel over de
verhouding van »predikantsvrouw» en »predi-
kant».

Toen de artikelen-reeks De PREDIKANTS-
VROUW voltooid was, — dat mevrouw ANTHONIA
MARGARETHA er zich niet mee heeft »uit-
gescreven», blijkt wel uit haar wijze van ver-
zorging eener nieuwe Rubriek in C. V. — was
het een goede gedachte van den Uitgever
KOK, die reeks te doen herdrukken en gebun-
deld in het, ook typographisch wel uitgevoerde,
boekje, met op den omslag een illustratie, die
mij sterk deed denken aan 'n Kerk, waarin ik wel
eens gepreke heb, en een daar achter liggende
pastorie, waarin ik toen 'n bezoek bracht, —
aan het publiek aan te bieden.

Hoewel met den inhoud door C. V. reeds
bekend, heb ik dit boek van 206 bladzijden,
omdat het mij, ook uit ethisch oogpunt in-
teresseerde, — ik verzoek mijn lezers er nota
van te nemen, dat ik »ethisch» hier niet in
tegenstelling met »gereformeerde» bedoel —, met
opmerksaamheid doorlees.

De eerste 14 van de 18 hoofdstukken deden
mij daarbij denken aan de PASTORIE van MAST-
LAND. In die hoofdstukken immers zijn wij, als
in het boek van KOTSVELD »in de eerste Ge-
meente». Van imitatie echter geen spoor. De
stijl van deze schrijfter, als meer gedagvaard
en mij daarom meer toesprekend, verschilt te
veel van dien van den hofprediker, en niet als
in zijn boek, waar het gaat over de verhou-
ding van »beginners» dominee tot zijn
»eerste» Gemeente, gaat het in dit boek over
de verhouding van de beginnende dominees-
vrouw tot de »eerste» Gemeente van d'r man.
Dat ik nochtans mijn zooveel genoemde
genoemde gedachteverbinding hier niet voor mij
houd, is omdat ik met haar uit te spreken ge-
legenheid heb op een bedanking tegen de PREDI-
KANTSVROUW in te gaan en die is, om het
maar terstond te zeggen, dat de geschichte schrij-
fter te veel generaliseert.

Zij had zich, naar ik reeds mededeelde, ten
doel gesteld, de positie te bespreken, die de
predikantsvrouw heeft in het midden der
gemeente, maar ze komt niet verder dan tot de
bespreking der positie van de predikantsvrouw
in de eerste gemeente van haar man.

En verder, het gaat in haar boek zelfs niet
over de predikantsvrouw in de eerste gemeente
van haar man, maar over de vrouw van een
predikant in 'n eerste gereformeerde gemeente,
en eindelijk nog niet over de predikantsvrouw in
'n eerste gereformeerde gemeente, maar over
'n predikantsvrouw, die, als de schrijfter zelf,
zich een vrouw van stand weet en daarbij goed
gereformeerd, maar dan ook in cultureelen zin
'n modern mensch is.

Dit generaliseren is bedenkelijk, wijl een bui-
tenstaander den indruk kan krijgen dat de
positie van iedere predikantsvrouw in elke
gemeente eveneens is; wat, indien men dan bij
ervaring kennis van 'n plateland- en stads-
gemeente heeft, toch niet zoo is.

Zoo moest ik bij het lezen van h. IV ONBE-
SCHRIJVEN RECHTEN, waarin de schrijfter het
heeft over de rechtskrenking door Kerkeraads-
leden tegenover den predikant, zijn vrouw en
kinderen begaan, met jaar in jaar uit, Zondags
na den morgendienst en soms ook na den
tweeden dienst, »in de pastorie te komen koffie-
drinken en dan in volken getale beslag te legen
op dominees huiskamer», — mij zelf ge-
lukkig prijzen, van 'n eerste en zelfs 'n tweede
gemeente ten platten lande te hebben bediend,
waar ons zoo iets niet is overkomen. In een
stads-gemeente zou zulk een 52 of 104 maal-
de Feestdagen nog niet eens mergekend, door
'n voltalligen kerkeraad, bij dominee ongevraagd
op de koffie-komen, trouwens fysiek onmogel-
ijk zijn.

'n Bedenking van anderen aard, die ik tegen
dit boek heb, is dat de schrijfter het predikants-
vrouwe, door zichzelf als voorbeeld te stellen,
wel wat al te hard aan 't werk zet. Die be-
denking mocht zoo bij mij opkomen onder de
lezing van h. VIII Het VERKENNINGSLEVEN,
na dat over al den anderen arbeid in de eerste
Gemeente waartoe het vrouwtje wordt opgewekt.
Zij moet toch niet alleen een werkzaam aandeel
nemen in den arbeid van 'n Meisjes- en Jonge-
dochtervereniging door als presidentie er de lei-
ding van op zich te nemen, maar ook een »Zuster-
kings» ter oefening »van elkanders zogen te
verlichten», trachten te organiseren. En wan-
neer ik dan in h. XIII ACHTER HET FRONT op
pag. 144 van een tijd lees die voor het predi-
kantsvrouwe in de toekomst kan aanbreken,
waarop de dokter zegt: »Hoor eens, mevrouw,
als u zoo voortgaat, is u verlaten vóór uw tijd,
dan helpt al uw dokteren niets... dan gaat u
er onder...», — een tijd waarvan ANTHONIA
MARGARETHA schrijft: »dien heb ook ik door-
gemaakt», — dan ben ik, bij sterk begeren,
dat toekomstige predikantsvrouwen dit boek
zullen lezen, ook sterk geneigd ze toe te roepen,
»m'n lieve meid, denk er om, pas trop de ziele».

Mijn laatste bedenking tegen dit boek geldt de
uitbreiding, die de schrijfter wenscht te geven
aan het bestaande program van de Jongedochters-
vereniging. Dit program is reeds rijk gevuld.
Onder meer bevat het: »kennis van de voor-
naamste sociale vraagstukken». Met het oog op
de thans heersche »probleemkoorts» onder
de rijpere jeugd dunkt mij dat al bedenkelijk,
maar als er nu ook nog bij moet komen, zoals
de schrijfter wil, het »trachten naar inzicht
in doel en streven der verschillende Staats-
partijen, in de behandeling van eenvoudige
hygiëne» en »in de eerste eischen der opvoeding
van lichaam en geest», dan acht ik dit voor de
geestelijke gezondheid onzer rijpere vrouwelijke
jeugd te platten lande, lang niet ongevaarlijk.

Dit drietal bedenkingen weegt echter verre niet
bij mij op tegen de vele voortreffelijke hoedanig-
heden, die ik zonder enige bedenking aan DE
PREDIKANTSVROUW kan toekennen.

Niet alleen toch, dat de schrijfter, wat van
'n stylste als ANTHONIA MARGARETHA niet anders
te verwachten ware, goed verzorgd is en er in
de meeste hoofdstukken, wat van een geestige
vrouw als zij evenmin anders te verwachten
ware, fijne humor sprankelt, ook het zuiver
moreel besef, dat in het exposé van rechten
en plichten u toesprekt, doet weldadig aan.

Hoofdstukken als het eerste, waarin de schrij-
fter het heeft over het »gaan kijken» der Ge-
meente, door den beroepen predikant met zijn
jonge echtgenoot, soortgelijk aan de twee vol-
gende: EERSTE INDRUKKEN EN NADERE KENNIS-
MAKING bevatten lessen in »acte», zoo'n jeugdig
echtpaar laag niet ondienstig. Het IV: VER-
KENNINGSLEVEN, zou wel niet voegen in
ons herzien FORMULIER TER BEVESTIGING VAN
DIENAREN DES WOORDS, maar wat in dat hoofd-
stuk staat over het »hoed des Dienaars vrouw in
de gemeente behoort te verkeren», moge ook
ieder predikant in elke Gemeente zich voor
gezegd houden. Dat over DOMINEESKINDEREN en
de gevaren, die ze bedreigen, het XIDE, moeten de
Ouders, om tegen die gevaren des te beter
verweer te kunnen bieden, sijn maar eens
biddend leren. Van de twee, zoo aandoenlijke
en van medegevoel getuigende stukken: NOOD IN
DE PASTORIE en DE PREDIKANTSWEDUWE, hoofd-
stukken waarin de glunderende lach van den humor
zwaait, doch waarin gij de stille stem van den
weemoed beluistert, zij de lezing van het ene
bijzonderlijk aanbevelen aan gemeentelieden en
die van het andere aan predikantsvrouwen
onzer Kerk, want de schrijfter biedt daarin
wat wel 'n schrale troost, maar wat toch ook
'n bemoeidiging is, dat in de materiele behoefte
dezer zwaar beproefden kerkelijk zooveel beter
is voorzien, dan in die harer, door gelijk leed
bedroefde, hervormde zusters.

Alles saamvattend, kan ik dan ook van harte
instemmen met den wensch van een van
ANTHONIA MARGARETHA's medelieden in de redactie
van C. V., van MEVROUW A. VAN HOOGERSTRATEN-
SCHOOCH, dat DE PREDIKANTSVROUW niet alleen
»in vele dorpspastorieden, maar ook in de hui-
zen van vele gemeentelieden zal komen». En
evensoo kan ik, omtrent dit boek van bezonnen
en christelijke levenswijze, haar oordeel onder-
schrijven: »Er is heel wat uit te leren».

G.

Kootwijks Scholen
In hartelijken dank ontvangen Postwissel van
N.N. te Haarlem f 10; Postwissel fam. C. te
Velp f 5; van den heer Koops te Rotterdam
van mejuff. N.N. f 1.
Da. J. H. HOUTZAGERS, Voorzitter,
Arnhem, Velperweg 33.

Officiële Berichten.
Generale Synode van de
Gereformeerde Kerken.
7 September 1920.

Middagzitting.
Over het Chr. Javaansch Boekenfonds
wordt rapport uitgebracht door Dr. Breukelaar.
Overeenkomstig dit advies besluit de
Synode:

1e. de handelingen der Deputaten inzake
het Chr. Javaansch Boekenfonds goed te
keuren;

2e. aan de te benoemen Deputaten voor de
Zending onder Heidenen en Mohammedanen
op te dragen:

a. de zendinge Kerken, die op Midden-
Java arbeiden, uit te noodigen, nog gedu-
rende drie jaren dezelfde bijdrage als in
vorige jaren te verdienen voor het Chr.
Javaansche Boekenfonds;
b. gedurende drie jaren uit de Generale
Kas een bijdrage voor dit doel te verleenen
tot ten hoogste f 500.— per jaar.

Da. Klaarhamer rapporteert over het rap-
port van de Classis 's-Gravenhage over hare
buitenkerken in Nederlandsch-Indië. Overeen-
komstig de conclusies wordt besloten:

I. aan de Classis 's-Gravenhage dank te
zeggen voor het Rapport van hare Deputaten
en voor de omvangrijke werkzaamheden eerst
door haar zelve en daarna namens haar door
hare Deputaten in het belang van de buiten-
kerken Batavia, Soerabaja, Bandoeng en
Medan verricht;

II. omtrent de Classis der Gereformeerde
Kerken in Indië:

a. er komt een Classis Batavia, bestaande
uit de Geref. Kerken te Batavia, Soerabaja,
Bandoeng, Medan, Djokja, Semarang en
Solo;
b. naamroepende kerk voor de eerste maal
zij de kerk, aan welke de voorloopige verga-
dering der kerken van 23 en 24 Juni 1920
de samenroeping van de e.v. vergadering
van dien aard heeft opgedragen;

c. deze Classis make zelve een Classicale
Regeling, en stelle de grenzen vast, waar-
binnen elke kerk zal arbeiden;

d. deze Classis worden als buiten-classis
gevoegd bij de Particuliere Synode van
Zuid-Holland (Noordelijke gedeelte), met
dien verstande:

1. dat zij zoo mogelijk naar die Synode
afgevaardigden zende, en anders schriftel-
ijk met haar handel;

2. dat als deputaten ad examina naar art.
49 K.O. zal optreden de Afzonderlijke Ver-
gadering van Missionaire Dienaren des
Woords op Java;

3. dat deze Classis de bevoegdheid hebbe
om niet alleen (gelijk vanzelf spreekt) alles
te doen, wat onder Classis is, maar bovendien
af te handelen de zaken, die vanwege
hun speciaal Indisch karakter alleen de
Indische Kerken in het gemeen aangaan,
natuurlijk altoos behoudens het recht van
appel naar art. 81 K.O., doch dat zij voor
alles, wat zoowel de kerken in Nederland
als die in Indië in het gemeen aangaat, zich
tot de Particuliere, resp. Generale Synode
zal wenden in al die gevallen, waarin ook
de Classen in Nederland dit naar de K.O.
toebien te doen;

III. van het voorgaande besluit kennis te
geven: a. aan de Classis 's-Gravenhage, b. aan
de naamroepende kerk aldaar na b. genoemd,
met verzoek om mededeeling aan de andere

Gereformeerde kerken in Indië, en c. aan de
Synodale Classis in Zuid-Holland (N. G.).

Da. Duursena brengt rapport uit over de
handelingen van Deputaten voor de Zending
inzake de kerk van Batavia.

De Synode besluit:
1e. de handelingen der Deputaten voor de
Zending inzake de kerk van Batavia goed te
keuren;

2e. aan de kerk van Batavia over de jaren
1920—23 voor haar Zendingwerk door te be-
noemen Deputaten uit de algemeene Zending-
kas toe te staan eene jaarlijksche subsidie van
ten hoogste f 900.—;

3e. aan genoemde kerk over die jaren een
toelage te verleenen voor het pensioen van Da.
Wijers uit te keeren door te benoemen Deputa-
ten uit de algemeene Zendingkas van ten
hoogste f 600.— per jaar;

4e. mits vóór de toekenning dier subsidie en
toelagen aan genoemde Deputaten de behoefte
gebleken zij uit telken jare overgelegde reken-
ingen en verantwoordingen.

Da. Colenbrander rapporteert betreffende de
oprichting van eene opheidschool voor In-
landsche helpers voor den Dienst des Woords
op Soemba.

Besloten wordt, om

1e. over te gaan tot oprichting van eene op-
heidschool voor Inlandsche helpers voor den
Dienst des Woords op het eiland Soemba, en
voor deze school eene regeling vast te stel-
len;

2e. de uitvoering van het besluit tot oprich-
ting op te dragen aan de Deputaten van de
Generale Synode voor de Zending en dezon
derhalve te machtigen:

a. in overleg met de Deputaten voor de
Zending op Soemba — met de algemeene
vergadering van missionaire dienaren op
Soemba — alsdan de plaats te bepalen waar
deze school zal verrijzen;

b. de noodige gebouwen voor deze school
te doen bouwen, voor welken bouw de som
van f 40.000 niet overschreden mag wor-
den;

c. het hiervoor benodigde geld uit de ge-
nerale zendingkas te betalen en, zoo nood-
ig, voor dit doel eene extra collecte uit te
schrijven;

d. na gehoord advies van de afzonder-
lijke vergadering op Soemba en van de De-
putaten voor de zending op Soemba een
dienaar des Woords tot docent aan de op-
heidschool te benoemen;

e. na gehoord advies van de afzonderlijke
vergadering op Soemba de instructie van den
docent vast te stellen, alsmede de be-
paling van zijn tractement en pensioen.

3e. goed te keuren de in bijlage IV aange-
boden concept-regeling voor de opheids-
school op Soemba, mits art. 7 aldus gelezen
wordt: »als leerling worden alleen zij toegela-
ten die door de kerken der drie provincien ter
opbeiding worden gezonden en aan de ver-
schieten — voor de toelating gesteld — vol-
doen; waarbij het gewenscht is deze eischen
in het algemeen niet lager te stellen dan die
welke gelden bij het eindexamen van den nor-
maal-cursus. Hun onderhoud en verzorging
komt ten laste der kerken. Zij kunnen alleen
na voorafgaand overleg met de algemeene
vergadering door den docent worden ont-
slagen.»

De Praeses stelt aan de orde het rapport
van Deputaten voor de correspondentie met de
Buitenlandsche Kerken, dat gelezen wordt
door Dr. De Moor.

De Praeses deelt mede, dat op Woensdag-
avond eene vergadering in Comité zal gehou-
den worden.

Na het zingen van Ps. 93: 4 wordt de zit-
ting gesloten.

8 September.

Morgen zitting.

De Praeses opent de vergadering, laat zingen
Ps. 133: 1 en gaat over in gebed. Vervol-
gens wordt appél nominaal gehouden, waarna
de notulen der vorige zitting worden gelezen.

Aan de orde wordt gesteld het beroep aan
Br. Netelenbos op de Generale Synode inzake
zijn suspendering, schorsing en afzetting als
Dienaar des Woords van de Gereformeerde
Kerk te Middelburg. Vóór het woord gegeven
wordt aan den rapporteur, verzoekt de Praeses
hem, die zouden tegenwoordig zijn, zonder
leden van wene der Geref. Kerken te zijn, heen
te gaan, en aan journalisten, van deze ver-
gadering geen ander verslag aan hunne bladen
te seinen dan het officiële.

Het woord wordt allereerst gegeven aan
Prof. Aalders, die rapporteert over het kerk-
rechtelijk deel van de procedure. Daarna leest
Dr. Dijk het dogmatisch gedeelte.

Nadat de Praeses heeft verzoekt, dat een
ieder bij de bespreking van het rapport de
uiterste soberheid betrachte, wordt de verdere
behandeling verdaagd tot de middagzitting.

Middagzitting.

Gezongen wordt Ps. 119: 65.

Mededeeling wordt gedaan van een telegram
van de Diaconale Conferentie, toebiddende des
Heeren zegen over de Synode.

Over het voorgelazen rapport in de zaak-
Netelenbos wordt door niemand het woord ge-
vraagd. Ook is door geen der leden een vraag
aan den Praeses overgelegd. De Praeses geeft
thans aan Br. Netelenbos de gelegenheid om
aan de Synode te zeggen wat hij meent te
moeten zeggen, van welke gelegenheid deze
gebruikt maakt, door met een enkel woord
uitleen te zetten zijn bezwaren van formeelen
aard tegen het oordeel der classis, en met een
broeder woord nog eens aan te geven zijn
standpunt ten opzichte van de hoofdpunten
der beschuldiging.

De Praeses constateert, dat Br. Netelenbos
handhaaft zijn van den beginne ingenomen
standpunt. De Synode zal nu hebben te oor-
deelen. Om den hoogen ernst der zaak vraagt
de Praeses het oordeel der Synodeleden hoofd
voor hoofd. Eerst dat van de adviseerende
Hoogleraren. Vervolgens van de stemheb-
bende leden. Allen verzoeken zich niet de na-
volgende door de Commissie voorgestelde con-
clusies:

De Synode, uitspraak doende inzake het
bezuurschrift van Br. J. B. Netelenbos te
Middelburg.

1. erkent de juistheid van het eerste deel
van zijn bezwaar en verklaart mitdien de
door de Classis Middelburg bij besluit van 9
Juli 1919 op hem toegepaste suspendering
onrechtmatig.

a. wijl deze suspendering ten onrechte
als eene automatisch intredende wordt aan-
geduid;

b. wijl destijds, schoon eenige twijfel aan-
gaande sommige gevoelen van Br. Netelen-
bos was gebleven, doch met de drie Formu-
lieren strijdig behoorden te worden geacht.

2. ontkent daarentegen de gegrondheid van
het tweede deel van zijn bezwaar en verklaart
mitdien de op hem door den Kerkeraad van
Middelburg bij besluit van 8 October 1919 toe-
gepaste en door de Classis Middelburg bevestigde
schorsing, alsmede de door voornoemde
Classis bij besluit van 19 Nov. 1919 uitgespro-
ken en door de Part. Synode van Zeeland bij
besluit van 2 en 3 Juni 1920 bevestigde af-
zetting wettig en rechtmatig.

a. wijl door Kerkeraad en Classis geheel
in overeenstemming is gehandeld met de
Art. 70 en 80 K.O.;

b. wijl onjuist is de meening van Br. J. B.
Netelenbos als zouden schorsing en afzet-
ting niet op denzelfden grond zijn geschied;
c. wijl deze grond, de afwijking van Br.
Netelenbos van de Art. 4 en 5 onzer Go-
lofsbelijdenis, door de Synode volkomen
juist is bevonden, en door haar, Br. Netelen-
bos gehoord, is geconstateerd, dat deze
leert hetgeen in het rapport uitvoerig is
vermeld.

3. besluit van deze uitspraak mededeeling te
doen aan Br. J. B. Netelenbos te Middelburg,
den Kerkeraad en de Classis Middelburg, als-
mede de Part. Synode van Zeeland.

Daarna spreekt de Praeses Br. Netelenbos
toe. Hij vertoelt in gevoelvolle bewoordingen
de droefheid der Synode over deze beslissing,
die noodzakelijk was, en waarin de Synode
niet anders mocht handelen, en spreekt de
hoop uit, dat God geve dat hij tot inkeer moge
komen.

Prof. Aalders brengt nog rapport uit over
een punt in het bezuurschrift van Da. Brus-
saard en Dr. Geelkerken, en in het bezuurs-
chrift van de 253 leden der Geref. kerk van
Middelburg betreffende het wachgeld van Br.
Netelenbos.

Aangezien Br. Netelenbos niet zelf in zijn
bezuurschrift hierop gewezen heeft, stelt de
Commissie voor:

a. de beide genoemde adressen voor kennis-
geving aan te nemen;

b. omtrent de bepaling van het wachgeld,
aan Br. Netelenbos door den kerkeraad toege-
staan, geen uitspraak te doen.

De Synode besluit dienovereenkomstig.
Op verzoek van den Praeses doet Da. Ren-
ting Br. Netelenbos weder uitgeleide.

Daarna zegt de Praeses de Commissie en
haren voorzitter dank voor al den arbeid, dien
zij dag en nacht heeft moeten verrichten om
een beslissing der Synode in deze droevige
zaak mogelijk te maken.

Prof. Ridderbos doet voorlezing van het
ontwerp-getuigenis der Synode tegen de dwa-
lingen van onzen tijd en de gevaren, waaraan
de kerken van alle zijden in haar belijdenis en
leven blootstaan, te richten aan alle plaats-
elijke kerken.

Een voorstel, om dit getuigenis te laten
drukken en rondlezen voordat de Synode een
beslissing neemt, wordt bij meerderheid van
stemmen verworpen. Met een kleine aan-
vulling wordt daarna het »getuigenis» vastge-
steld, en voorts besloten, het aan de Kerke-
raden toe te zenden.

Prof. Kuiper ontvangt verlof om te ver-
trekken naar Amsterdam uit hoofde van drin-
gende werkzaamheden als Rector der Vrije
Universiteit.

De Praeses brengt hem dank voor zijn veel-
vuldigen belangrijken arbeid in de Synode.

Da. Koopmans brengt praesadvies uit over
het rapport van Deputaten voor de correspon-
dentie met de Buitenlandsche kerken. Dit uit-
voerig rapport besluit met een 12-tal conclusies.

Nadat door Prof. Groshede, Dr. De Moor,
Prof. Hoekstra, Da. Breukelaar en Prof. Lin-
deboom enkele opmerkingen zijn gemaakt en
een paar vragen om inlichtingen zijn gedaan,
worden de conclusies in behandeling gebracht,
en met enige aanvulling vastgesteld.

De Synode besluit:

a. goed te keuren de handelingen der Depu-
taten tot de correspondentie met de buitenl.
kerken;

b. dank te zeggen aan de Deputaten voor
hun arbeid en aan Prof. Lindeboom voor zijn
bijwoning van de vergadering der Classis van
de Oud-Geref. Kerken in de Graafschap Bent-
heim en Oost-Friesland en voor zijn uitvoerig
rapport daarvan bij Deputaten ingezonden;

c. op te nemen in de Acta, geheel of gedeel-
telijk, het rapport van Deputaten en dat van
Prof. Lindeboom;

d. uit te spreken, dat zij met belangstelling
kennis neemt van het voornemen der broeders
in genoemde Oud-Geref. Kerken om te trach-
ten propaganda te maken tot bevordering van
de kennis der Geref. leer en het Geref. kerke-
lijk leven in Duitschland en gaarne de voor-
aanstaande mannen in onze kerken wil op-
wekken hun de behulpzame hand te bieden;

e. Eveneens uit te spreken dat zij met be-
langstelling verneemt de begeerte der kerken
tot nader contact en samenwerking met onze
kerken en dat zij eventuele voorstellen dien-
aangaande gaarne inwacht;

f. mededeeling te doen van de onder d. en
e. genoemde besluiten aan de Oud-Geref. Ker-
ken in de Graafschap Bentheim en Oost-
Friesland;

g. op te wekken de Kerken in ons land om
Prof. Sebestyen financieel te steunen in zijn
poging om het Geref. Kerkelijk leven in Hong-
garië tot opwaking te brengen, inzonderheid
door zijn uitgave van de Hongaarsche
»Heraut».

</